

Но следъ тридневна и гнѣвна борба
падналъ юнака измамень,
стрѣвно го глътнала съ черни уста
старата, лютата ламя.

Чакалъ го втория, храбъръ и младъ,
чакалъ, па яхналъ, заминалъ.
И неотмѣнно тѣй братъ подиръ братъ
паднали сина осмина.

Плачелъ и люшкалъ се царя саминъ
въ тъмна и сетня надежда, —
сетенъ останалъ най-малкия синъ
съ черни и рунтави вежди.

Расълъ порасълъ той галенъ и милъ,
станалъ и мждъръ и силенъ
рано презъ пролѣтна утринъ ранилъ
съ конче и китка босилекъ.

Още презъ деветъ поля и гори
страшния стражъ той съгледалъ, —
дрѣжъ се сега да те видя, мари,
ламйо стоглаво изеднице!

Трепнала халата, блѣвнала димъ,
блѣвнала огънь и лава.
Но посрѣдъ пламъкъ и грѣмъ невредимъ
гордъ се юнака възправиль.